

College van beroep voor de examens

CBE 2020-214
U202101879/svw

Verzonden: 26 februari 2021

Zaak 2020-214

Datum uitspraak: 20 januari 2021

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

appellante,

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit casu quo de examiner van de cursus Staats- en Bestuursrecht 2 (RS1402), gevestigd te Heerlen, verweerders.

I. PROCESVERLOOP

1. Bij brief d.d. 12 september 2020 is namens de Commissie voor de examens aan appellante medegedeeld dat zij op grond van het door haar behaalde resultaat (5) op 26 augustus voor het tentamen van de cursus Staats- en Bestuursrecht 2 (RS1402) niet in voldoende mate heeft voldaan aan de eisen die aan het desbetreffende tentamen worden gesteld.
2. Appellante heeft hiertegen beroep ingesteld per e-mail d.d. 16 oktober 2020.
3. Verweerders en appellante zijn niet gekomen tot een minnelijke schikking. Appellante heeft per e-mail d.d. 30 november 2020 aangegeven haar beroep te willen doorzetten.
4. Verweerders hebben een verweerschrift met de daarbij behorende bijlagen overgelegd.
5. Het College van Beroep voor de Examens (College) heeft het beroep van appellante behandeld in een openbare zitting op 20 januari 2021 te Heerlen. Gezien de huidige omstandigheden (COVID-19) heeft het College de zitting op alternatieve wijze laten plaatsvinden. Partijen is de mogelijkheid geboden om virtueel deel te nemen aan de hoorzitting. Appellante heeft te kennen gegeven af te zien van de mogelijkheid om gehoord te worden. Namens verweerders hebben mevrouw mr. M.F.R.H. Ruijschop, ambtelijk secretaris Commissie voor de examens en mevrouw mr. dr. C.L.G.F.H. Albers, examiner van de onderhavige cursus virtueel deelgenomen aan de zitting.

II. MOTIVERING

1. Uit het verhandelde ter zitting en uit hetgeen door partijen in de overgelegde stukken naar voren is gebracht, is voor het College het volgende komen vast te staan.
2. Het beroep richt zich tegen de uitslag van het door appellante afgelegde tentamen van de cursus Staats- en Bestuursrecht 2 (RS1402), in het bijzonder tegen de vragen 3, 7, 9 10, 18 en 27.
3. Met betrekking tot vraag 3 betoogt appellante dat ten onrechte te weinig punten werden toegekend, nu zij de (F)OPERA-criteria heeft toegepast op de casus. Deze criteria kwamen aldus appellante als zodanig aan bod in oude oefentamens en in leereenheid 3 (vraag 10).
Met betrekking tot vraag 7 betoogt appellante onder verwijzing naar het studiemateriaal en artikel 1:3 lid 1 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) dat het door haar gegeven antwoord (ook) juist is.

Met betrekking tot vraag 9 is appellante van mening dat de vraag als zodanig niet gesteld had mogen worden op het tentamen. De afwijking van de hoofdregel waar de vraag over gaat is onvoldoende aan bod gekomen tijdens het doorlopen van de cursus. Appellante betoogt dat het door haar gegeven antwoord (ook) juist is.

Met betrekking tot vraag 10 is appellante (wederom) van mening dat de vraag als zodanig niet gesteld had mogen worden op het tentamen nu ook hier weer een uitzondering getoetst wordt, waarbij het studieboek niet aangeeft dat het een (specifieke) uitzondering betreft. Voorts betoogt appellante dat de Wegenverkeerswet (WVW) in het geheel geen onderdeel betrof van de studiestof. Haar kan de onjuiste beantwoording van de vraag dan ook niet worden aangerekend. Appellante verzoekt de cesuur van het tentamen aan te passen of haar op enige andere wijze te compenseren.

Met betrekking tot vraag 18, de bevoegdheden van de hogerberoepsrechter, betoogt appellante onder verwijzing naar het studiemateriaal dat het door haar gegeven antwoord als juist aangemerkt dient te worden. Voorts is zij het onder verwijzing naar het studiemateriaal niet eens met het antwoordmodel. Met betrekking tot vraag 27 (overtreding en handhavingsbeleid) betoogt appellante dat het door haar gegeven antwoord (ook) juist is. Zij zou op basis hiervan in aanmerking moeten komen voor een hogere waardering.

In algemene zin merkt appellante op dat er geen oefententamens werden aangeboden ter voorbereiding op dit andersoortige tentamen. De oefententamens die wel werden aangeboden bevatten geen meerkeuzevragen en kwamen qua vraagstelling niet overeen met het tentamen van 26 augustus 2020. Binnen dit kader verzoekt appellante om de cesuur in haar voordeel aan te passen.

4. De examiner heeft in haar verweerschrift in algemene zin opgemerkt dat het tentamen door studenten niet goed werd gemaakt. Op basis hiervan heeft er een overleg plaatsgevonden met een toetsdeskundige. Er werd geconcludeerd dat de gestelde vragen alle behoren tot de kern van de stof en dat er geen fouten werden gemaakt in het antwoordmodel in die zin dat het verkeerde antwoord als juist is aangemerkt. Het tentamen weerspiegelt het niveau van de studiestof en het tentamen was niet moeilijker dan het tentamen van 18 mei 2020 en eerder afgenomen tentamens met open vragen, aldus de examiner. Het tentamen werd ongewijzigd vastgesteld.
5. Aangezien het hier ging om een alternatief tentamen in verband met COVID-19 was er geen mogelijkheid om tijdig oefententamens te maken. De examiner licht toe dat binnen de cursus diverse opdrachten werden aangeboden en dat een deel van deze opdrachten werd aangeboden in de vorm van een casus. Toepassing en inzicht kunnen op deze wijze worden geoefend, zoals die in het tentamen later ook werden getoetst. Wel merkt de examiner op dat er geen verplichting bestond om deel te nemen aan het alternatieve tentamen. Studenten konden ervoor kiezen om te wachten tot het volgende reguliere tentamen en om die reden is de cursusschrijving van alle studenten met (ten minste) 6 maanden verlengd.
Met betrekking tot vraag 3 betoogt de examiner dat in de diverse cursussen niet de OPERA-criteria (in die volgorde) worden gedoedeerd, maar dat gekozen wordt voor een logische, op de rechtspraak gebaseerde volgorde. Tijdens het virtuele college is hier ook aandacht aan besteed. De examiner merkt op dat appellante ook bij een juiste toepassing van de (F)OPERA-criteria had kunnen komen tot het juiste antwoord. De examiner heeft gemotiveerd waarom het beroepschrift van appellante niet heeft geleid tot een ander inzicht.
Met betrekking tot vraag 7 geldt dat het door appellante gekozen alternatief niet juist is omdat gelet op artikel 1:2, derde lid, van de Awb een afwijzing van een aanvraag niet aangemerkt kan worden als een besluit omdat het rechtsgevolg (om een handeling als een besluit aan te kunnen merken) ontbreekt.
Met betrekking tot vraag 9 betoogt de examiner dat de vraag betrekking heeft op een veelvoorkomende uitzondering (het toetsmoment in bezwaar) die relevant is voor de praktijk. Appellante heeft de studiestof niet op een juiste wijze toegepast.
Vraag 10 gaat erover of de stichting als belanghebbende moet worden aangemerkt. Het belanghebbende-begrip is een van de kernbegrippen uit het bestuursrecht en wordt uitgebreid behandeld. Bij het stellen van vragen over bestuursrechtelijk (proces)recht moet gebruik gemaakt worden van bijzondere bestuursrechtelijke wetten. Dat zit in de studiestof verweven. De WVW is aan bod gekomen in diverse oefenvragen en opdrachten uit de cursusstof. Bovendien maakt de WVW onderdeel uit van de wettenbundel.
Met betrekking tot vraag 18 betoogt de examiner dat het wellicht beter zou zijn geweest om te spreken over beroep en moet dit gezien worden als een verschrijving in de vraag. Inhoudelijk betoogt de examiner dat de hogerberoepsrechter kan besluiten de beroepsfase over te slaan. De hogerberoepsrechter beschikt dan ook over de in de vraag genoemde bevoegdheden. De examiner ziet geen aanleiding om student in het gelijk te stellen.

Met betrekking tot vraag 27 heeft de examinator in haar schriftelijk verweer toegelicht dat appellante haar mening niet lijkt te onderbouwen met relevante rechtspraak en literatuur. De uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, 5 oktober 2011, JB 2011, 261, 'Rolhanddoekautomaat' vormt een nuancering van de uitspraak van 2004 over de illegale dakkapel. Op basis van deze uitspraak kan – mits voldaan aan de voorwaarden – niet gekomen worden tot het oordeel dat er gehandeld wordt in strijd met de beginselplicht tot handhaving. Binnen de cursus wordt de nuancering ook toegelicht. Appellante heeft geantwoord dat er wél sprake is van handelen in strijd met de beginselplicht tot handhaving. De examinator betoogt dat het antwoord van appellante onjuist is.

6. Vooropgesteld dient te worden dat de taken en bevoegdheden van het College niet strekken tot het opnieuw beoordelen van enig examenonderdeel. Het College toetst of de beoordeling voldoende zorgvuldig tot stand is gekomen en of zij genoegzaam is onderbouwd. Voorts geldt dat de beoordeling van een examen of enig onderdeel daarvan behoort tot de discretionaire bevoegdheid van de desbetreffende examinator. Dit brengt mee dat, naast de hierboven aangegeven toetsing, de beoordeling van een examen of enig onderdeel daarvan slechts voor vernietiging in aanmerking komt als er strijd is met enige regel van geschreven of ongeschreven recht.
7. Het College overweegt dat appellante het cijfer 5 heeft behaald, bij een totaal aantal van 19 punten. Bij een totaal aantal van 20 punten, krijgt appellante het cijfer 6, bij een totaal aantal van 23 punten krijgt appellante het cijfer 7. Verder staat vast dat appellante inmiddels een mondeling tentamen heeft afgelegd en daarvoor het cijfer 6 heeft behaald.
8. Het College is, toetsend binnen de hierboven aangegeven grenzen, op grond van de gedingstukken en het verhandelde ter zitting en op grond van de door verweerders verstrekte onderbouwing, van oordeel dat de beoordeling in rechte stand kan houden.
9. Met betrekking tot de vragen 9 en 10 kan de examinator gevolgd worden in haar verweer dat kennis omtrent de diverse onderwerpen kan worden verondersteld gelet op het studiemateriaal en de diverse oefenopgaven. Met betrekking tot vraag 10 had appellante verder de mogelijkheid om de tekst van de WVV te raadplegen tijdens het tentamen. Het College ziet dan ook geen grond voor de conclusie dat vraag 10 dient te worden verwijderd uit het tentamen en zijn er ook geen aanknopingspunten voor het oordeel dat het antwoord van appellante ook juist is. Met betrekking tot de vragen 3, 7 en 27 overweegt het College dat de examinator gevolgd kan worden in haar verweer dat appellante niet komt tot een juiste toepassing van het betreffende wetsartikel c.q. de studiestof. Het College acht dit standpunt niet onredelijk.

Met betrekking tot vraag 18 overweegt het College dat een precieze lezing van de gegeven antwoordopties, , zoals door appellante naar voren is gebracht, mogelijk is waardoor appellante gevolgd kan worden in haar betoog. Op basis van deze overweging zou één extra punt kunnen worden toegekend. Toch leidt dit niet tot een gegrond beroep. Dat is omdat, zoals uit de overige overwegingen in deze uitspraak blijkt, het College de beoordeling van de overige vragen niet kennelijk onredelijk acht en omdat de toekenning van één extra punt, appellante op een totaal van 20 punten brengt. Dat resulteert in het cijfer 6 maar omdat appellante inmiddels het tentamen met het cijfer 6 heeft afgesloten, heeft zij geen belang meer om het beroep voor deze vraag gegrond te verklaren. Het bovenstaande leidt dan ook tot de conclusie dat het beroep ongegrond is.

III. BESLISSING

Gelet op artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek beslist het College als volgt.

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. dr. J.M.E. Derks, voorzitter en dr. C. Gelderman, B.J.W.L. Geurts, drs. I.V. Storm-Stevelmans en S. van der Waal, leden, in tegenwoordigheid van S.E.M. van der Westen LLB, secretaris, op 20 januari 2021

w.g. de secretaris,

w.g. de voorzitter,

S.E.M. van der Westen LLB

mr. dr. J.M.E. Derks

voor eensluidend afschrift,

S.E.M. van der Westen LLB

Tegen een besluit van het College van beroep voor de examens kan door een betrokkene binnen zes weken na verzending van dat besluit beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het hoger onderwijs (artikel 7.66 WHW), Postbus 16137, 2500 BC Den Haag